

HOTEL PARANOIA

door

WIES GEERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL PARANOIA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **WIES GEERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, De Friese Poort 106, 1823 BT Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(2 dames – 4 heren)

MEVROUW PRUT: De zaakvoerster die het hotel koopt. Ze is heel nors, stuurs, wil dat zaken vooruitgaan en rondt al haar commando's af met "Oké? Dank u".

LUCIEN BLIND: De klusjesman. Hij praat zagerig, vertelt iets te uitgebreid zijn verhaal en is liever lui dan moe. Kampioen in droge opmerkingen en nuchtere werkmans-analyses.

KELLY: De nieuwe receptioniste, maar ongelooflijk dom en naïef. Ze begrijpt alles verkeerd en mopjes snapt ze meestal pas een kwartier later ...

JOS: Een oud ventje. Hij zeult de urne van zijn overleden vrouw overal mee naartoe en praat er tegen. Hij is behoorlijk doof en heeft het niet zo met de "moderne jeugd".

BILLY: De liftboy. Heel nerveus, hij heeft last van claustrofobie en durft dus geen lift in. Hij heeft één enorme tic: hij herhaalt manisch elke zin die hij uitspreekt.

JACK: Zakenman. Hanteert overdreven veel show, gebruikt graag Engelse termen en verkoopt veel lucht. Een echte aansteller, maar erg onhandig, ook met de 'vrouwtjes' ...

DECOR

EERSTE + TWEEDE BEDRIJF:

De hall van Hotel Zeezicht. Bij aanvang liggen er over alle meubelen plastieken zeilen. Rechts staat een balie met een telefoon en een vuilbakje er voor. Vooraan links is een zithoekje met een staanlamp. Links achteraan is een grote deur met een gordijn voor, richting terras. Achteraan rechts is de inham richting de lift. Achteraan in het midden is de deur van de trappenhal. Rechts naast de balie is de deur naar het kantoortje. Links halfweg is de buitendeur.

DERDE + VIERDE BEDRIJF:

Kamer 205 van het hotel. Er staat een bed centraal, een kleerkast met twee kastdeuren achteraan rechts (waar de inham naar de lift was), een commode met een porseleinen pop, een muziekdoos en een telefoon links tegen de muur. Er is een deur naar de gang centraal achteraan (de vroegere deur naar de traphal), en een deur naar de badkamer rechts halfweg (de vroegere deur naar het kantoor). Een groot raam links achteraan geeft uit op een balkon (de vroegere terrasdeur). Er hangen twee grote gordijnen voor het raam. Er moet dus maar één deur (de inkomdeur uit deel één, links halfweg) gemaskeerd worden.

KORTE INHOUD

In kamer 205 van Hotel Zeezicht verdwijnt Charlotte, een jonge studente, op onverklaarbare wijze. Ze wordt nooit teruggevonden. De slechte publiciteit resulteert in het faillissement van het hotel. Twintig jaar later koopt een jonge ondernemster het leegstaande hotel en heropent het. Met succes. Alles lijkt vergeten, alles lijkt haar voor de wind te gaan. Maar dan daagt 's nachts, in kamer 205, op de plaats waar ze destijds verdween, de geest van de studente weer op...

EERSTE BEDRIJF

De heropening

(Het zaallicht gaat uit. Muziek. Het doek opent. Mevrouw Prut komt binnen, gooit haar tas zuchtend op de grond, haalt er een clipboard met papier en een potlood uit, en kijkt overdreven streng de zaal in. Ze inspecteert de hall. Ze noteert vanalles op haar schrijfblok. Ze schrijft zo overdreven fanatiek dat ze de punt van haar potlood kapot drukt.)

PRUT: *(geïrriteerd)* Pfff, een beetje meewerken, oké? Dank u. *(Ze haalt zuchtend een slijper uit haar zak en begint fanatiek te slijpen. Als dat niet lukt gooit ze het potlood in de vuilbak aan de balie en haalt uit haar zak een nieuw potlood. Opnieuw schrijft ze te hevig, drukt ze de punt kapot, zucht weer diep, slijpt weer hypernerveus en gooit het weer weg. Ook een derde poging mislukt, opnieuw sneuvelt het potlood. Ze wordt nerveuzer en nerveuzer. Ze tast in haar zak, ze vindt geen potlood meer, dus loopt ze naar haar tas. Uit haar tas haalt ze echt een immense bundel potloden samengebonden met een elastiek. Ze pakt een nieuw potlood uit de bundel en schrijft verder, opnieuw drukt ze de punt kapot en herneemt de hele procedure. Ze wordt bloednerveus. Boos.)* Jezus Maria Jozef!

(Van achter de balie komt een ventje omhoog met een petje, een brilletje en een snorretje. Hij draagt een grijze werkjas en heeft een schroevendraaier vast.)

BLIND: Amen!

PRUT: *(schrikt enorm.)* Godverdekke, is me dat verschieten ...

BLIND: *(op een enorm zagerige toon)* Oei, excuseer voor het verschieten hé madammeke, en ge weet ... al wat ge verschiët ... dat zijt ge kwijt hé, hehehe ... Ik ben Blind.

PRUT: *(schrikt, mompelt "ocharme", loopt er naartoe en zwaait wild met haar armen.)* Och da's niks meneer, ik sta hier ...

BLIND: *(kijkt er verdwaasd naar.)* Nee nee, ik ben niet blind hé, allez, ik zeg nu ik ben niet blind, ik ben wél blind, maar ik héét Blind, hé, dus ik ben niet blind van niks zien hé, want ik zie nog goed, allez ik zeg nu ik zie nog goed, mijn ogen gaan de laatste tijd wat achteruit, maar het valt nog mee, dus ik ben niet blind van niks zien, ik heb geen witte stok en geen hond, allez ik zeg nu ik heb geen hond, ik heb wel een hond, maar geen afgerichte ... allez ik zeg nu geen afgerichte, hij is wel afgericht, maar niet om met blinde mensen te gaan wandelen, verstaat ge het? Of moet ik het nog eens helemaal uitleggen?

PRUT: *(kijkt er de hele tijd apathisch naar en zucht diep. Sarcastisch)* Ja, leg het anders nog eens hééélemaal uit!

BLIND: *(herbegint)* Wel, ik ben dus wel blind, maar niet blind van ...

PRUT: (*geïrriteerd*) Jaa jaa jaa het was wel duidelijk oké? Dank u ... goeiemiddag meneer.

BLIND: (*geeft haar een hand.*) Goeiemiddag madam. Allez ik zeg nu goeiemiddag madam, het is elf uur, da's echt zo'n uur dat ge denkt: is 't nu nog morgen of is 't al middag, dus dat ge eigenlijk niet goed weet of ge nu goeiemorgen moet zeggen of goeiemiddag, omdat het zowat tussen de twee in ligt, 't is eigenlijk geen morgen meer, maar 't is nog geen twaalf uur, dus middag is 't ook nog niet eigenlijk feitelijk, maar weet ge wat, als we nu gewoon "goeiedag" zeggen om er vanaf te zijn, dan zijn we gerust, wat denkt ge?

PRUT: (*verveeld*) Pfffff bon, goeiedag dan oké? Dank u. U bent dus blind ...

BLIND: (*geeft haar opnieuw een hand.*) Ja, Blind van naam hé, niet blind van niet zien hé ...

PRUT: Ja 't is al goed. (*wijst naar haar kapsel*) Ik ben niet blond hé (*pauzeert even*) en u bent?

BLIND: (*kijkt even verbaasd en geeft haar opnieuw een hand.*) Blind, Lucien Blind ...

PRUT: Jaa dat weet ik ondertussen wel, maar wat is uw functie hier, of wat doet u hier oké? Dank u.

BLIND: Ah, nu dacht ik een secondje dat ge mijn naam al terug vergeten waart, ik dacht: amai, dat madammeke is nog zo jong en die heeft al de ziekte van alsenberger, die vergeet alles ...

PRUT: (*kordaat*) ALZHEIMER !

BLIND: (*geeft haar weer een hand.*) Blind, Lucien Blind, aangenaam madam Alzheimer.

PRUT: Neee, ik heet niet Alzheimer, die ziékte heet Alzheimer, niet alsenberger, maar ik heb die ziekte dus niet, oké? Dank u

BLIND: Aaah, ja, al een geluk, want da's wreed, die ziekte van alsenheimer, mijn moeder heeft dat gehad hé, awel, die vergat alles, en dan had die ook nog eens de ziekte van Parkenstein er bovenop!

PRUT: Pff Parkenstein .. (*duidelijk*) Par-kin-son!

BLIND: Ja (*mompelt*) charleston. Bibberen dat die deed, bibberen, die kon geen tas koffie drinken, want tegen dat ze wou drinken was alle koffie uit haar tas gemorst, zo bibberen. Maar allez, met die ziekte van alzenheimer was ze meestal toch al vergeten dat ze goesting had in die tas koffie, dus dat maakte niet zoveel uit ... maar toch, niet om te lachen ...

(*Prut kijkt verdwaasd bij zoveel gezaag.*)

Allez, ik zeg nu niet om te lachen, we hebben daar toch wel eens ne keer zooo mee moeten lachen met ons moeder, dat was toen we met heel de familie een dagje naar Bomberjaanland zijn geweest ... en wij komen daar aan op de parking van ...

PRUT: Pff Bomberjaanland ... jajaja genoeg uitleg ... terzake! Ik ben Sabine Prut, maar ik heb graag dat ge me aanspreekt als mevrouw Prut oké? Dank u.

BLIND: Prut ... ferme naam ...

PRUT: Ja Blind is niet veel beter vind ik oké? Dank u. Wat doet u hier trouwens, meneer Blind?

BLIND: Ah, dat zal ik eens rap vertellen madam Frut ...

PRUT: PRUT!

BLIND: Ja hey, met zo een naam (*denkt even na*) weet ge hoe dat ik dat ga onthouden? Gelijk in de ogen!

PRUT: Gelijk in de ogen?

BLIND: Awel ja, prut gelijk 's morgens in uw ogen hé, prut!

PRUT: (*zucht verveeld*) Ge doet maar, dus ... wat doet u hier?

BLIND: Ik ben de conciërge hier, allez, de klusjesman zeg maar. Als er hier iets kapot is, ze roepen de Lucien en voor dat ge met uw ogen kunt knippen is het opgelost, op één twee drie. Allez, het kan eventueel eens een keertje zijn dat ge tot vier moet tellen, maar veel langer zal het niet duren, gelijk dat ze in Antwerpen zeggen ... 'op nen hip en ne knip is het in orde'.

PRUT: (*zucht*) Ik kan het me voorstellen ... en u doet dat hier al 25 jaar dan?

BLIND: Al dertig jaar madam, maar sinds die studente hier is verdwenen destijds, en de vorige uitbaatster, ge kent ze misschien, Ilse Reekmans, de tent hier moest sluiten omdat er geen kat meer kwam door die verdwijning ... Allez ik zeg nu geen kat meer kwam, we hebben hier eens met een kat gezeten in de kelder, en die beet alle kabels ...

PRUT: Meneer Blind alstublieft, kunt u ter zake komen ...

BLIND: Ik was bezig ... Sorry dat ik het zeg madam Prut, maar geduld is precies niet uw beste eigenschap hé ...

PRUT: Dat klopt, dus doe maar rap verder ...

BLIND: Wel ja, dus sinds Ilse de tent hier moest sluiten omdat er geen kat meer kwam, en dan zonder de uitleg van die kat, heb ik hier altijd zowat verder het onderhoud van dit gebouwtje gedaan voor de stad, vrijwillig, de "ellekentrík", de "waterbegeleidingen", dat soort dingen, want anders begint dat te verkrotten hé, en 't is hier allemaal wel wat verouderd, maar alles marcheert nog. Haha, da's zoals bij mij hé, da's ook allemaal wat verouderd, hey, maar alles marcheert nog goed zene haha ...

(Plots begint het licht in de gang akelig te knippen. Ze kijken er allebei wat angstig naar.)

PRUT: Bon, meneer Blind, u kunt hier wat mij betreft klusjesman blijven in mijn hotel, op proef, vier weken om te beginnen, en uw eerste werk is dat licht herstellen, oké? Dank u.

BLIND: Graag, héél graag zelfs, want uiteindelijk, als ge zoveel jaar een gebouw onderhoudt dan voelt ge u daar ook wel thuis op de duur, allez ik zeg nu thuis, 't is natuurlijk niet thuis zoals thuis dat ge zegt, ik zet me voor de tv en ik doe m'n sloefen aan, maar toch is het een soort thuis. Allez ja, hoe moet ik dat uitleggen...

PRUT: Ge moet dat vooral NIET uitleggen, 't is al lang goed. Zoveel uitleg altijd! Een beetje zakelijkheid. Ge moogt eerst al wat helpen hier door de plastieken zeilen overal af te halen, oké? Dank u.

BLIND: Madammeke, tel tot twee en ze liggen allemaal opgevouwen op de toog.

PRUT: *(snel)* Eén, twee. *(en ze wandelt kordaat weg, ze is het beu)*

BLIND: *(terwijl hij er traag aan begint)* Jamaar jamaar, nu zijt ge wel heel rap beginnen tellen hé, ik kan niet vliegen hé ...

PRUT: *(houdt haar vinger voor haar mond.)* Lucien ... zwijgen ... en vouwen !

BLIND: *(trekt een bedenkelijk gezicht en begint te vouwen.)* Euh ...

PRUT: *(kordaat)* Sé ... zwijgen ... en vouwen!

(Blind verwijderd ellendig traag de plastieken zeilen, Prut irriteert er zich blauw aan en noteert naarstig verder. Opnieuw sneuvelen enkele potloden. De deur gaat open. Kelly komt binnen. Sabine Prut loopt er naartoe. Kelly heeft een tas bij van 'Hello Kitty' en kijkt niet al te snugger.)

Sabine Prut.

KELLY: *(kijkt dwaas achterom)* Euh ... nee, dat ben ik niet, sorry. U zult iemand anders voorhebben ...

PRUT: Nee, IK ben Sabine Prut, en u bent?

KELLY: Aah oké haha *(lacht onnozel)* Ik ben Kelly!

PRUT: Ah jaajaajaa, u bent Kelly van de balie?

KELLY: *(kijkt verward)* Neenee, niet "Van de Balie", "Van de Velde", Kelly Van de Velde.

PRUT: Jaaa, dat bedoel ik. U bent Kelly Van de Velde en u had gebeld voor de functie van baliebediende hier?

KELLY: Aaah ja, inderdaad, dat ben ik. Sorry voor de miscommuci ... miscomicu ...

PRUT: *(droog)* Misverstand ...

KELLY: Ja, misverstand haha. *(lacht weer onnozel)*

(Prut zucht. Blind heeft zich met de zeilen achter de balie gezet.)

BLIND: Euh madam Flut ...

PRUT: *(boos)* PRUT!

BLIND: Ja Prut, juist, *(wijst)* gelijk in de ogen hé, ... Had u graag dat ik de zeilen hier op de toog leg? Of liever vanachter? Ge zegt het maar hé, voor mij is dat hetzelfde of dat ik die hier leg of daar hé, ik heb ze nu toch vast, dus of ik ze nu hier leg of ik loop er tien meter verder mee ...

PRUT: *(onderbreekt)* Jaaa leg ze maar links naast de toog oké? Dank u.

(Blind kijkt rond. Prut wil verder met haar gesprek met Kelly.)

BLIND: *(onderbreekt.)* Goh, da's een klein probleempje. Is dat links voor u of links voor mij, want van hieruit is dit links, *(hij wijst)* maar van waar u staat is dat links, *(wijst naar de andere kant)* dus wat voor u links is dat is voor mij rechts, en vique versum, dat ligt er allemaal aan vanwaar dat ge dat bezieet.

PRUT: *(is het nu echt beu, ze loopt kordaat naar de toog, trekt de zeilen uit de handen van Blind en gooit ze in haar kantoor. Kleinerend)* Voilà, ze liggen al neer, dat duurde precies niet zo lang hé. Bon, dan mag u nu dat licht nakijken, en ook op de 8 kamers gaan nakijken of alle verlichting en sanitair werkt, oké? Dank u. Een dat maaag ieeetske raaapper daaan daaat ge dat verteeelt ...

BLIND: Daar zal ik eens aanvliegen, op het tweede heb ik dat al gedaan, dus dat moet alleen nog op de eerste verdieping gebeuren. Ik zal eens gaan zien of het licht werkt. Allez, ik zeg nu gaan zien of het licht werkt, als het licht niet werkt dan is er daar niet veel te zien, want dan is het daar pikdonker, maar als ge geen lap ziet dan weet ge natuurlijk wel dat het licht niet werkt ... Tenzij dat ge blind zijt, en dan niet blind van naam, maar wel blind dat ge geen fluit ziet, alhoewel dat blinde mensen soms toch het verschil zien tussen licht en donker, allez dat zeggen ze toch ...

(Prut begeleidt Blind tijdens dit saaie betoog naar de deur alsof ze ongelooflijk geïnteresseerd is in wat hij vertelt, zegt geregeld "och, echt?", "natuurlijk", "ah ja" maar eens Blind in de gang staat en haar aankijkt om verder te vertellen slaat ze poeierdroog de deur dicht midden in zijn vertelling. Ze zucht diep. Ze loopt naar de balie waar Kelly staat. Kelly heeft intussen een oude krant vast die achter de balie lag.)

PRUT: Mijn excuses ...

KELLY: Och da's niks, ik was hier juist aan het lezen: "Studente verdwenen in Hotel Zeezicht aan de kust" ... Was dat hier dat die studente verdwenen is vroeger? Ik heb dat op het nieuws gezien op de VTM deze week omdat dat twintig jaar geleden gebeurd was.

PRUT: Ja, dat klopt, dat was in dit hotel.

KELLY: Wat een tragedie zeg ...

PRUT: Een tragedie zult ge bedoelen ...

KELLY: Ja een tragedie haha. *(lacht onnozel)*

PRUT: Ja, een trieste zaak. Hier twintig jaar geleden op een nacht uit haar kamer verdwenen en nooit teruggevonden. Da's natuurlijk wel heel slechte publiciteit. Ik heb te doen met de vroegere uitbaatster ... Maar tegen zoiets kunt ge niet op ... Als er zoiets in uw hotel gebeurt dan blijven alle klanten weg en dan is sluiten de enige optie ...

KELLY: Ja, wel raar hé, verdwijnen en nooit worden gevonden.

PRUT: Ja, heel mysterieus allemaal. Maar bon, da's al zo lang geleden, hopelijk kan ik er hier terug een gezellig succesvol hotelletje van maken ...

KELLY: Ja hopelijk, maar dat zal wel hé, u zult wel esperk, exspre, expreti ...

PRUT: *(droog)* Vakkennis ...

KELLY: Ja vakkennis hebben haha. *(lacht weer onnozel. Haalt haar tas boven en haalt er een formulier uit.)* Ah mevrouw Prut, u zou nog wel mijn papier van het interi-timbureau moeten invullen ...

PRUT: Van het "interi-tim bureau". Allez vooruit ... we zullen dat ineens doen dan. *(ze trekt het blad uit Kelly's handen)* Oké? Dank u. *(Ze begint het papier in te vullen, waarbij alweer enkele potloden sneuvelen.)* Euh, Kelly? Van de Velde, in drie woorden?

KELLY: *(telt knullig op haar vingers)* Vier!

PRUT: Vier?

KELLY: Ja, Kelly ... Van ... De ... Velde ... vier woorden!

PRUT: *(zucht.)* Ik bedoelde de "Van de Velde". ... Bon ... geboren?

KELLY: *(denkt even na en kijkt verbaasd)* Ja!

PRUT: Wààr zijt ge geboren Kelly?

KELLY: Thuis ... we zijn niet op tijd in de kliniek geraakt ...

PRUT: Ik dacht al zoiets. 't Is precies niet helemaal vlot verlopen ...

(Kelly kijkt dwaas.)

Geboren in welke geméénte bedoel ik Kelly?

KELLY: Aaah ... in Antwerpen ... sorry haha. *(lacht idioot)*

PRUT: Bon, in Antwerpen. De datum?

KELLY: Van vandaag?

PRUT: Pffff, neeee Kelly, van uw geboorte!

KELLY: Aaaah haha. *(lacht onnozel)* 4 april!

PRUT: 4 april. *(mompelt)* Allez, drie dagen te laat ...

KELLY: *(dwaas)* Neenee, twee weken te vroeg ...

PRUT: Laat zitten. Waar woont u?

KELLY: In de Frederik Van Den Eedelei nummer 7 in Ieper.

PRUT: Bon Kelly ... ge kunt beginnen op proef en binnen vier weken zien we dan wel... Oké? Dank u.

KELLY: Super, dank u voor de oprotuni ... orpotuni ... oportruun ...

PRUT: *(droog)* Kans ...

KELLY: Ja, kans haha. *(lacht onnozel)*

PRUT: Graag gedaan. Ge hebt toch wel wat ervaring?

KELLY: Ervaring?

PRUT: In telefonie?

KELLY: Aah ... jaja .. ik telefoneer heel veel. Vooral met mijne vriend, den Barry, toffe gast, hij heeft mij daarjuist afgezet hier, met zijne splinsternieuwe volkswagen golf met gecremeerde velgen of zoiets, knap!

PRUT: *(zucht diep. Mompelt)* Gechromeerd waarschijnlijk ...

KELLY: Ja dat was het ... gechromeerd ... en een cervelastuur ... knap hé?

PRUT: Heel knap Kelly ... Bon ... ter zake nu. *(ze begint te ratelen)* Als er hotelgasten komen dan vullen die dit formulier hier in, *(toont het formulier)* ge vraagt hun paspoorten om de naam te checken en ge geeft de sleutel van hun kamer. We zetten eerst iedereen op de tweede verdieping en pas als die helemaal volzet is beginnen we aan de eerste. De tweede verdieping dat zijn de modernste kamers en iedereen op dezelfde verdieping leggen, bespaart op het onderhoud van de gang en op de gangverlichting en zo. Dus eerst iedereen een kamer op de tweede verdieping tot het volzet is daar en dan pas op de eerste verdieping, oké? Dank u. En de mensen betalen als ze het hotel verlaten. We hebben geen ontbijtservice, alleen een wekdienst. De uren waarop de mensen gewekt willen worden, schrijft ge hier op en ge belt die mensen op dat uur wakker de ochtend nadien met de telefoon.

(Kelly kijkt dwaas. Het gaat duidelijk te snel.)

De telefoon ... da's dat ding dat daar staat. *(ze wijst)* En ge beantwoordt uiteraard alle telefoons die binnenkomen en ge noteert de reservaties hier op dit blad. En als er berichten zijn voor mij, dan schrijft ge die hier op. *(ze toont een ander blad)* Oké? Dank u ...

(Nog voor Kelly kan antwoorden ...)

Da's goed. Overmorgen gaan we open. Er staan momenteel al twee reservaties op het blad.

KELLY: Ah oké, twee ...

PRUT: *(onverstoorde)* Ja, twee enkele kamers. Voilà, bekijk het hier maar allemaal rustig, en begin daarna maar wat warm te lopen, oké? Dank u.

(Kelly kijkt verbaasd, leest het reservatieblad even en begint plots dwaas toertjes te lopen.)

Wat doet gij nu?

KELLY: Euh .. ge zegt 'warmlopen' ...

PRUT: *(verveeld)* Figùùrlijk Kelly, figùùrlijk!

KELLY: Aaaah ja figuurlijk ... *(lacht idioot)*

(De gangdeur gaat open. Blind komt weer binnen.)

BLIND: Euh madam Snut ...

PRUT: *(boos)* PRUT oké? Dank u.

BLIND: Ja juist ... *(hij wijst)* gelijk in de ogen hé .. Maar ik zat met "snut" toch al in de buurt hé ... Alle kamers zijn nagekeken, alles is in orde. *(loopt naar de toog en haalt een doos pingpongballetjes boven.)* Voor dat ik het vergeet ... Ik heb hier nog wel de balletjes van het pingpongtoernooi overmorgen in de sportzaal hier wat verder. Ze zijn die hier komen afgeven omdat er niemand aanwezig was daar. Ze zeiden "dag meneer, dit zijn de balletjes van het pingpongtoernooi overmorgen in de sporthal hier wat verder, maar er is niemand". Ik zeg "och zet ze anders maar hier, want da's nu niet ver van hier, da's maar een boogscheut. Allez ja, ik zeg nu een boogscheut, dat hangt er natuurlijk vanaf hoe ver dat ge schiet met uw boog, maar dat zeggen ze zo, een boogscheut. Ik zal ze daar straks dan wel gaan afgeven, ik zet ze voorlopig in de stock ...

(Terwijl Blind vertelt duwt Prut hem richting gangdeur, struikelt hij over de mat en liggen alle balletjes verspreid op de grond. Hij blijft ernaar staren.)

Amai, da's ferm!

PRUT: Pfffff ook dat nog ...

BLIND: Da's ferm ...

(Prut kijkt ernaar met een blik van "oprapen".)

Da's ferm hé ...

PRUT: Ferm? Begin ze maar 'ferm' op te rapen ...

(Blind begint traag te rapen.)

Wel wel wel, maar bon, als de kamers al in orde zijn ... en hier beneden is ook stilaan alles in orde aan 't geraken ... ik zou zeggen ... *(overdreven enthousiast, bijna geschift)* laat de gasten maar binnen. *(ze klapt overdreven enthousiast in haar handen)*

KELLY: Oei ... *(loopt dwaas naar de deur en doet ze open. Ze kijkt raar.)* Er staat niemand!

PRUT: Bij wijze van spréken Kelly ... oké? Dank u.

KELLY: Aaah ja ... bij wijze van spreken. *(lacht weer idioot)*

(Prut wandelt naar de balie, haalt een fles champagne vanonder de toog en enkele glazen en begint in te schenken, terwijl Blind druk verder raapt.)

PRUT: We zullen al eens klinken op ons succes. *(ze kijkt twijfelend naar Kelly en Blind)* ... Enfin ja ... hopelijk toch!

(Plots begint het licht weer akelig te knipperen. Iedereen kijkt angstig.)

Hebt ge het licht hier ook al nagekeken?

BLIND: Ik zal dat ineens doen. Allez, ik zeg nu ineens, ik bedoel natuurlijk ...

PRUT: *(onderbreekt)* Uw eerste werk straks, oké? Dank u ...

(Blind gebaart dat hij het "commando" gesnapt heeft. Op dat moment gaat de deur open. Een oud ventje waggelt binnen met een urne in zijn hand en een ouderwetse reiszak.)

JOS: Voilà Marjetje, we zijn er. Amai schoon hotelletje, kijk maar eens rond! *(Hij zet zijn zak neer, steekt de urne omhoog en draait een toertje. Hij kijkt naar de pingpongballetjes.)* Schoon hé manneke en da's wel een hele originele tapis-plain dat hier ligt hé, vindt ge niet? *(Hij luistert aan de urne.)* Ja, dat vind ik ook...

PRUT: *(loopt naar hem toe.)* Dag meneer.

JOS: Dag madam.

PRUT: Da's geen tapis-plain, dat zijn ballen.

JOS: Zijt u gevallen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

